

ther) under den Forhandling, vi have havt, sagt, at det burde Ministeriet finde sig i; det maatte finde sig i at være Gjenstand for en saadan nedfattende Dom, og han siger derpaa videre derom: „Det er efter min Mening et sørgeligt Tegn at se, at Ministeriet ikke har kunnet bære den Ubehagelighed, som ligger deri, at man — det er ifftet i Pressen, og maasse det endogfaa kan være ifftet her i Thinget — tilskriver det, at det ikke vilde gaa af, dets Lyft til at blive ved Magten.“ Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojfen) siger, efterat have omtalt, at der skulde være gjort Forsøg paa at fremstille Situationen faaledes, at Kongen ikke var tilfredsstillt med sit Ministerium og kun beholdt det tvungent: „Dette fralægger jeg mig for mit Vedkommende, og jeg tror at turde fralægge Folkethinget det som Helhed. Seg er mig ikke bevidst, at der er fremkommet Noget i denne Retning her i Salen, og om der er ifftet Noget udenfor, om Et og Andet skulde være fremkommet i et Blad, skulde dette da berettigede Ministeriet til at fremstille Forholdet faaledes? Svad der er fremkommet paa en saadan Maade, er mig aldeles ligegyldigt.“ Seg vil nu forudsætte, at den kongelige Meningstilfjendegivelse, som findes i Gaandskrivelsen, ikke var fremkommen skriftligt, men var fremkommen mundtlig, ved en anden Leilighed og til en anden Person; jeg vil forudsætte, at den var fremkommen til en af de Herrer af Flertallet, og at Hans Majestæt Kongen til en af de Paagældende havde sagt: „Seg ønsker ikke at staa i noget Forhold hverken til det ene eller til det andet Parti, og jeg betragter det som Noget, der skyldes min ophøjede Stilling, at jeg i denne Partistrid staa fuldstændig neutral, men jeg ønsker paa den anden Side, at Sandheden ikke skal undertrykkes. Derfor bemyndiger jeg Dem til, og jeg udtaler til Dem, at det er min Villie, og at det er overensstemmende med mit Ønske, at De bringer til almindelig Kundskab, hvad jeg nu siger til Dem, nemlig, at det Paasagn, der i saa Henseende er fremsjort imod Ministeriet, i enhver Henseende er usandt.“ Mon da ikke det ærede Medlem af Flertallet, til hvem Hans Majestæt havde udtalt sig faaledes, vilde have betragtet det som en kjær Pligt at bringe det, Hans Majestæt havde paalagt ham at sige, til almindelig Kundskab? Vilde Nogen kunne sige, at det ærede Medlem derved havde gjort Andet end sin Pligt; vilde saa Nogen kunne sige, at han derved havde forladt sit eget Parti og var gaaet over til Ministeriets? Seg tror ikke, at der kan være nogen fornuftig Tale derom; men hvis Sagen altsaa stiller sig faaledes, at Hans Majestæts Udtalelse kunde være faldet mundtlig til et Medlem af Flertallet, der altsaa havde været baade berettiget og forpligtet til i Overensstemmelse med Hans Majestæts Ønske at bringe den kongelige Uttring til almindelig Kundskab, forekommer Forholdet mig at være det samme som

det, der her foreligger. Naar det først er givet, og derom kan der jo ikke være nogen Tvivl, at Offentliggjørelsen er ifftet ifølge Hans Majestæts allerhøjeste Villie, hvilken Forskjel er der da paa, enten det ifftet ved et Medlem af Flertallet eller gennem Hans Excellence Justitsministerens Foranstaltning? Det forekommer mig, at der er en Ting, hvorom vi Alle kunne være enige, og det er, at selv om vi om føie Tid komme til at staa ifftendtlige over for hinanden, selv om Forholdet maa føre til, at der om ikke lang Tid forestaar en ny Opløsning og nye Valg, ved hvilke det maa være vor Opgave at bekæmpe hinanden, kan Ingen af os ønske at føre Kampen med andre end loyale Vaaben. Seg tror ikke, man maa sige, faaledes som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds sagde, at det var ligegyldigt, om Ministeriet havde været Gjenstand for flige Paasagn. Seg tror ikke, jeg tager feil, naar jeg siger, at det, for saa vidt det kan oplyses, at disse Paasagn paa Ministeriet havde været en Bagvaskelse, maa være en Tilfredsstillelse for ethvert Medlem, at Forholdet bliver faaledes oplyst, at denne Tale forstummer; det er for mig Hovedsagen. Seg ser ikke, at der deri, at den kongelige Tilfjendegivelse er kommen frem, foreligger det Allermindste, som kan berettigede til at sige, at Hans Majestæt Kongen er dragen ind i Partikampen. Der foreligger en faktisk Opløsning, som nedslaar de usande Paastande, der ere blevne gjort gjældende, og denne Opløsning maa vi Alle, til hvilken Side vi end høre, hilse med Glæde. Derfor stemmer jeg imod Dagsordenen, fordi jeg finder, at Alt, hvad der er ifftet her, er fuldkommen naturligt, fuldkommen korrekt og konstitutionelt fra ethvert Synspunkt.

Formanden: Seg skal meddele, at der er indleveret en ny Paastand om Overgangen til den næste Sag paa Dagsordenen, saaledes:

„I det Folkethinget ikke ønsker at udtale sig om den med Hans Majestæt Kongens Samtykke ifftede Offentliggjørelse af den kongelige Gaandskrivelse af 2den Januar 1874, gaar Thinget over til den næste Sag paa Dagsordenen.“

Denne Paastand er undertegnet af følgende Medlemmer: Folkethingetsmanden for Ljstved Amt 2den Valgkreds (Sagd), Ljstved Amt 3die Valgkreds (Vagger), Præstø Amt 1ste Valgkreds (Eca-venius), Aarhus Amt 2den Valgkreds (Ingerslev), Svendborg Amt 4de Valgkreds (Dahlkild), Odense Amt 6te Valgkreds (Poulsen), Vejle Amt 1ste Valgkreds (Gad), Bornholms Amt 1ste Valgkreds (Kofod), Ribe Amt 2den Valgkreds (Jord), Odense Amt 3die Valgkreds (N. Andersen) og Maribo Amt 2den Valgkreds (Frederiksen). Seg skal med Hensyn til Afstemningsordenen bemærke, at efter det gjenfjendige Forhold mellem Indholdet af disse to Paastande vil den fjbst anmeldte komme først til Afstemning.